

РЕШЕНИЕ

№ 2501

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **655** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от М. Т. Б.. ЕГН 65110214554, против Решение от 13.07.2022г., постановено по нахд номер 4038 от 2021 г. по описа на Софийски районен съд. Със същото е потвърдено Наказателно постановление № 20-[ЕГН] от 27.01.2021 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на жалбоподателя, на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена „глоба” в размер на 700.00 лв. /седемстотин лева/ и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3 /три/ месеца за нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се съображения за приложение на чл.28 от ЗАНН. Претендира се отмяна на постановеното решение и

отмяна на атакуваното НП. Не претендира разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, чрез представителя си моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК. срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на на 16.08.2020 г., в 15.24 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]жалб.М. Т. В. управлявала лек автомобил „Тойота РАВ 4“ с рег. [рег.номер на МПС] , с ползвател „АКВАМАРИН ФИНАНС ПАРТНЪРС“ ЕООД - В. Т. и до № 135 магазин „А.“ се движела със скорост 137 /сто тридесет и седем/ км./час /измерена скорост 142 км./ч. приспаднат толеранс от 3 % в полза за водача/, при ограничение на скоростта от 80 км./ч. за населено място въведени с П.З. В-26. Нарушението било установено и заснето с техническо средство - система за видеоконтрол ARH CAMS1, преписка СПУКС 2 374/20., заснемаща и записваща скорост, дата и час, място, както и рег. табела с ДК № на автомобилите.

В акта е отразено, че са били нарушени разпоредбите на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП във вр. с чл.165, ал.2, т.6 от ЗДвП.

Въз основа на горепосочения акт е издадено процесното наказателно постановление № 20-4332-025000 от 27.01.2021 г., издадено от началник група към СДВР отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя, на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП е наложена „Глоба“ в размер на 700.00 лв./седемстотин лева/ и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП.

Гореописаната фактическа обстановка е приета за установена въз основа на разпечатка от кадър на средство за контрол на скоростта; справка за собственост на МПС; заповед за утвърждаване на образец за електронен фиш; протокол за техническа проверка; справка от СО, дирекция „Управление и анализ на трафика“; удостоверение

за одобрен тип средство за измерване.

Съдът е приел, че средството за измерване отговаря на изискванията на чл 189, ал. 4 от ЗДвП и като такова е годно да измерва и установява превишена скорост.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствения материал по делото.

Съдът, приема, че съдебният акт е постановен и при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон - касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/.

С изменението разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, обн. ДВ. бр.19/2015г.. в първото изречение думите “техническо средство” са заменени с изрза “автоматизирано техническо средство или система”, който израз е част от съдържанието на нормата и в редакцията ѝ, към датата на извършване на процесното нарушение. Със същото изменение на закона в дефиницията за електронен фиш” по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е добавен изразът “и системи”, създадена е нова т. 65 на същия параграф, с която се определя понятието автоматизирани технически средства и системи”, според която това са “уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.”

Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП /нова - ДВ бр. 19/2015 г./, на Министъра на вътрешните работи е делегирана компетентност да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение. В тази връзка е издадена е Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015 г.), в сила от 23.05.2015 г. С чл. 2 от Наредба № 8121з-532/2015 г., изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения-видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. Спазени са изискванията за използването мобилната видеосистема, тъй като същата е преминала съответната проверка, видно от обсъдените от първоинстанционния съд в мотивите на решението му доказателства. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора, че нарушението не е заснето от надлежно сертифицирано и работещо автоматизирано техническо средство и че това не е обсъдено от СРС.

Касационният съдебен състав намира за правилни изводите на СРС относно авторството на деянието във връзка с нормата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря на извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Такава декларация не е била представена от страна на касационния жалбоподател.

По отношение приложението на чл.28 от ЗАНН:

Действително, в оспореното решение не са изложени мотиви за наличието или не на обстоятелства, обосноваващи прилагането на цитираната разпоредба. Съдът намира обаче този пропуск за несъществен, доколкото не е довел до постановяване на неправилен съдебен акт.

Настоящата инстанция намира, че процесното нарушение не следва да се третира като маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. д. № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, преценката на административнонаказващия орган за „маловажност” на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Приложеното поле на визирания нормативен регламент винаги е фактическо и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които нарушението е намерило проявление в обективната действителност - време, място, обстановка, механизъм и т.н. Съгласно разпоредбата на чл. 93, т. 9 ИК “маловажен случай” е този, при който извършеното престъпление /административно нарушение, б.м./ с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност /вредност, б.м./ в сравнение с обикновените случаи на престъпление /административно нарушение, б.м / от съответния вид ”.

В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не са налице и други смекчаващи обстоятелства, които да редуцират степента на обществена вредност на деянието, съпоставима с други нарушения от същия вид. В случая следва да се отчете високата потенциална опасност за увреждане на трети лица с превозно средство, поради значителното превишаване на разрешената скорост за движение.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция, съобразно разпоредбата на чл 63, ал. 5 от ЗАНН.

Такива обаче, не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XVI - ти касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр 2 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.07.2022г., постановено по НАХД № 4038 от 2021 г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ1.